

VENTO, VENTIÑO, VENTEIRO é un libro de poemas de Antonio García Teijeiro, un escritor de Vigo que está namorado da poesía.

As ilustracións están feitas por María Lires, unha ilustradora de A Coruña.

1. Arrastra as palabras que se escaparon do poema e colócaas no seu lugar.

Están moi cansas as barcas

aló no medio do

espertar.

Semella que están durmindo

E non queren

durmidas

O vento está a acariñalas

Cos seus

pillabáns.

mar.

As barcas están

barcas

E parecen non notar

Os aloumiños e

vento

que o

lles quere dar.

beixos

Dormen as

cansadas

dedos

Aló no medio do mar.

2. Le o poema con calma. Despois une cada tipo de baile coa rexión onde se baila.

Baila o vento coas nubes
unha danza de algodón.
Talvez sexa unha sardana,
a muiñeira ou charlestón.
Molla a chuvia os bailaríns
cunhas pingas de cores.
Eles danzan ben felices
sobre unha alfombra de flores.

Sardana

Galicia

Muiñeira

EEUU

Charlestón

Cataluña

3. Le o poema e responde ás preguntas:

Un ventión ten Antón
ben agochado na man.
Pídenllo moitos rapaces;
el non o quere soltar.
Noa, ruliña xeitosa,
faielle cóxegas nos dedos.
A man ábrese ditosa.
O vento foxe lixeiro.

- Que ten Antón na man?

- Quen llo pide?

- Onde lle fan cóxegas?

- Como foxe o vento ao final?

4. Le o poema da páxina 20 "Sei dun vento mentireiro" e despois une cada palabra coa súa definición:

trabalinguas

Narración de feitos fantásticos e aventuras que se contan de maneira oral, para entreter, ou por escrito, como un relato literario breve.

contos

Composición cantada.

adiviñas

Palabra ou conxunto de palabras que resulta difícil de pronunciar sen se trabucar e que pode servir de xogo.

cantares

Enigma ou pregunta enxeñosa para entreterse en acertar a resposta.

5. Completa este poema coas palabras de Antonio G. Teijeiro. Intenta recordalas.

Vento, ventinho, venteiro

Vento, ventinho, ventón

Vento, ventinho, venteiro

Vento, ventinho, ventón

6. Arrastra o final de cada estrofa para colocala no seu lugar:

Vento, ventinho,
que vés do norte,
sabes de todo.

berran moi forte.

fíxose noite.

Vento, ventinho,
que vés do norte,
voas ben alto,

voas ben lonxe.

Vento, ventinho,
que vés do norte,
nesta terriña

Vento, ventinho,
que vés do norte,
dorme comigo,

Tes moita sorte.

cálido e doce.

Vento, ventinho,
que vés do norte,
dános un beixo

7. Completa o poema coas palabras seguintes:

sur - tolo - prata - feliz - ollos - nácara - durmir - azul

Había un ventión
que non tiña _____
Había un ventión
con cara de _____

Había un ventión
con lentes de _____
Había outro vento
con lentes de _____

Había un ventión
vestido de _____
Había outro vento
que viña do _____

Os ventos que había
están a _____
Calade, meniños,
a noite é _____

8. Busca nomes de animais que aparecen no libro "Vento, ventión, venteiro" dentro desta sopa de letras.

RULIÑA - REISEÑOR - PEIXIÑO - ANDORIÑA - MERLO -
GAIVOTA - CEBRA - ARAÑA - PARDAL - ABELLA

O	G	Y	A	P	L	S	M	E	R	L	O	C	I
Z	H	B	C	H	L	C	M	H	H	J	Z	E	O
V	Q	L	A	B	E	L	L	A	Q	N	Q	B	E
Y	L	S	X	A	R	A	Ñ	A	G	G	Q	R	V
V	Q	X	I	J	S	M	N	D	Y	A	A	A	Q
F	N	O	P	K	I	P	Q	U	X	I	N	F	J
R	Q	W	R	W	F	K	T	D	I	V	H	M	T
Q	R	E	I	S	E	Ñ	O	R	C	O	Y	J	J
O	R	M	V	W	W	S	K	P	Z	T	A	Q	J
A	N	D	O	R	I	Ñ	A	U	B	A	Z	S	P
F	Z	Y	B	G	D	V	Y	M	M	T	V	T	K
X	L	L	O	O	B	K	P	E	I	X	I	Ñ	O
T	M	C	E	B	P	H	X	R	U	L	I	Ñ	A
A	P	A	R	D	A	L	O	P	R	P	D	D	C